

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobců: **a) obec Nelahozeves**, se sídlem úřadu Školní 3, Nelahozeves, **b) Mgr. P. U.**, **c) P. U.**, všech zastoupených JUDr. Petrem Jantačem, advokátem se sídlem Bratří Čapků 24, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, za účasti: **I.) Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, **II.) UNIPETROL, a. s.**, se sídlem Na Pankráci 127, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2011, čj. 1421/500/11, 52124/ENV/11, o kasační stížnosti žalobců a), b) a c) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2014, čj. 6 A 322/2011 – 74,

t a k t o :

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2014, čj. 8 As 171/2014 – 38, **se zrušuje** ve výrocích I., II., III. ve vztahu k **žalobci a)**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Česká inspekce životního prostředí (dále jen „Inspekce“) rozhodnutím ze dne 18. 9. 2003, čj. 1/OV/10463/03/Rý, uložila osobě zúčastněné na řízení II opatření k nápravě k odstranění závadného stavu spojeného s existencí staré skládky chemických odpadů na pozemku parc. č. 288/2 v k. ú. Nelahozeves.
2. Rozhodnutím ze dne 6. 5. 2011, čj. ČIŽP/41/OOV/SR01/1103576.005/11/PJC, Inspekce změnila předmětné opatření k nápravě podle § 42 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
3. K odvolání žalobce a) žalovaný změnil rozhodnutí Inspekce ze dne 6. 5. 2011 rozhodnutím ze dne 16. 8. 2011, čj. 1421/500/11, 52124/ENV/11, tak, že v nápravném opatření 1) změnil termín dokončení sanací a v nápravném opatření 2) změnil označení vzorkovaného objektu v posledním řádku tabulky, ve zbývající části napadené rozhodnutí potvrdil.
4. Žalobci a) až c) napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 11. 9. 2014, čj. 6 A 322/2011 – 74, zamítl.

5. Žalobci a) až c) [stěžovatelé a) až c)] brojili proti rozsudku městského soudu společnou kasační stížností.

6. Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti stěžovatelů a) až c) usnesením ze dne 12. 12. 2014, čj. 8 As 171/2014 – 38, podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. z důvodu nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Toto rozhodnutí bylo zástupci stěžovatelů doručeno dne 16. 12. 2014.

7. Dne 15. 12. 2014 však byl připsán na bankovní účet Nejvyššího správního soudu soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který uhradil stěžovatel a). Dne 22. 12. 2014 stěžovatel a) doručil soudu „návrh na změnu usnesení o zastavení řízení“, v němž žádal, aby soud zrušil usnesení čj. 8 As 171/2014 - 38 v části týkající se žalobce a).

8. Podle § 9 odst. 7 věty první zákona o soudních poplatcích platí, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Na základě tohoto ustanovení Nejvyšší správní soud dovodil, „že zaplacení poplatku ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, má za následek, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, ačkoli je řádně doručeno účastníkům řízení, nenabývá právní moci. V tomto případě soud, který usnesení vydal, své usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší a může pokračovat v řízení a vydávat další rozhodnutí o věci“ (rozsudek ze dne 29. 5. 2008, čj. 5 Afs 147/2007 – 103, všechny citované rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).

9. V nyní posuzované věci nastaly předpoklady pro postup podle § 9 odst. 7 věty první zákona o soudních poplatcích ve vztahu ke stěžovateli a), protože soudní poplatek uhrazený stěžovatelem a) byl připsán na účet Nejvyššího správního soudu dne 15. 12. 2014 (č. listu 49 soudního spisu), zatímco usnesení čj. 8 As 171/2014 – 38 o zastavení řízení bylo stěžovateli a), resp. jeho zástupci, doručeno až dne 16. 12. 2014 (doručenka připojená k č. listu 39 soudního spisu).

10. Stěžovatelé b) a c) soudní poplatek neuhradili. Přestože stěžovatelé a), b) a c) podali společnou kasační stížnost, z materiálního hlediska je třeba na ni nahlížet jako na tři kasační stížnosti, a to i pro případ úhrady soudního poplatku. Ve věcech správního soudnictví je poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost [§ 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích]. Účastníci řízení, kteří učinili společný návrh, vystupují v řízení jako samostatní účastníci, proto každý z nich zvlášť je povinen zaplatit soudní poplatek (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, čj. 1 As 74/2011 – 251, č. 2410/2011 Sb. NSS). Usnesení čj. 8 As 171/2014 – 38, jímž bylo zastaveno řízení o kasačních stížnostech stěžovatelů b) a c), proto zůstává ve vztahu k těmto účastníkům nadále v právní moci.

11. Zároveň však s ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zrušil výrok I. usnesení čj. 8 As 171/2014 – 38 v části, již bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti stěžovatele a). Řízení o kasační stížnosti stěžovatele a) bude pokračovat, jako by usnesení o zastavení řízení o jeho kasační stížnosti nebylo nikdy vydáno. Současně soud zrušil také výrok II. usnesení čj. 8 As 171/2014 – 38 v části, již bylo rozhodnuto o nákladech řízení mezi stěžovatelem a) a žalovaným, neboť o nákladech řízení o kasační stížnosti stěžovatele a) bude rozhodnuto v rámci rozhodnutí ve věci samé. Z téhož důvodu soud zrušil výrok III. usnesení

čj. 8 As 171/2014 – 38 v části, již bylo rozhodnuto o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení ve vztahu k řízení o kasační stížnosti stěžovatele a).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. ledna 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu